

'WE KOKEN,
ETEN EN
PRATEN
SAMEN'

DAVID (42), **KETANE** (28, staand), **MICHAEL** (18), Eritrese vluchtelingen met een verblijfsvergunning, huren sinds kort een kamer in een appartement van de Woningstichting in Wageningen.

Michael en Ketane ruimen nog even snel de borden op van de lunch: Eritrese pannenkoeken met groenten. Koken en eten doen ze met z'n drieën. In de twee maanden dat ze samen wonen is de band hecht geworden, vertelt Michael: 'We maken samen schoon, we praten, kijken een film, drinken een biertje en praten over familie in Eritrea.' David – die zijn kinderen noodgedwongen achter moest laten in Eritrea –

is de oudste en daardoor een soort vaderfiguur voor de jongere mannen. Ze huren allemaal een eigen kamer en hebben een gezamenlijke woonkamer waar ze vaak zitten, sober ingericht door de Woningstichting, aangevuld met spullen die ze samen uitzochten bij de kringloopwinkel. Soms trekken ze zich terug op hun eigen kamer. Michael: 'Ik luister dan naar Nederlandse liedjes over liefde, die vind ik heel mooi.'

Het contact met andere Eritreeërs in Wageningen is goed, ze voetballen bijvoorbeeld samen. Maar contacten met Nederlanders hebben de mannen tot hun spijt nauwelijks. Eigenlijk alleen met Toon Brugman, de buurtbeheerder van de corporatie die wekelijks langskomt. Michael: 'Ik had Neder-

landse vrienden toen ik in het AZC in Schalkhaar woonde. Maar elkaar bellen is moeilijk omdat ik niet goed Nederlands spreek.' Drie keer in de week gaan ze naar school om Nederlands te leren. En nu ze in Nederland mogen blijven ontstaan er voorzichtig toekomstdromen: Michael wil automonteur worden. En Davids grote droom is om zijn kinderen naar Nederland te halen: 'Daar wil ik alles voor doen, al het werk dat ik kan vinden.'

De Woningstichting stelt in totaal zes koop- en huurwoningen beschikbaar om kamersgewijs te verhuren aan vergunninghouders. Dit project is een samenwerking met de gemeente en Vluchtelingenwerk.